

Tu es Petrus - EP emlékére

2016 július 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Most jönnek a nekrológok, tömött sorokban, hogy pótolhatatlan veszteség, aki a mai magyar prózairodalom egyik legjelentősebb alakja volt.

Nem találunk szavakat. Meg vagyunk kövülve. Ijedten pislantunk: ennyire ki lennénk szolgáltatva kényünknek-kedvünknek? A levegő kevés, pedig van. Gyomrunk remeg a fölindultságtól; ettől úgy érezzük: nadrágunk b? Már-már a szíj (öv) után nyúltunk. Zakóknk szélét megemelve kezünket a zsebünkbe mélyesztjük, matatunk. Lábujjhegyre állunk, majd a sarkunkra ejtjük magunkat. Fejünk megrebben; a matatás fölvesz minden található ütemet: hintázásunkat, a fejét, a szívét. Mi már eztán bármit gondolhatunk? Ennyire ki lennénk szolgáltatva a viszonyainknak?

Egy tavaszi „mosolygós kedd reggelen” Esterházy Péter hosszasan kereste a tornanadrágját, majd kissé ingerült hangon azt mondta: „Nem találom.” Mind Esterházy, mind Esterházy felesége számára világos volt, ezt úgy érti: „Hová a túróba tetted már megint?” „Vak vagy?” – válaszolt egy kérdéssel a kérdésre az asszony sallangmentesen. Másnap Esterházy így replikázott: „Szavakat vezet világtalan.” – Ebből az életszeletből párolta le a mester e nevezetes nyitómondatot, melyet reprezentatív voltáért még egyszer rögzíttek: Nem találunk szavakat. (Reményilem a mester nem ró meg merészségemért. Mert bizony már elfordult, hogy ? haragos arccal dúlt-fúlt, mintha bizony „belezném” a regényét, és f?ként, itt, „mindenki szeme láttára”. De én még ezt is vállalom: az ? indulatát irányomba.)

Mi sem találjuk a szavakat.

Elment Esterházy Péter. Most jönnek a nekrológok, tömött sorokban, hogy pótolhatatlan veszteség, aki a mai magyar prózairodalom egyik legjelentősebb alakja volt.

Hát f?zfa, itt már kár a jelen szokásaihoz híven mismásolni, óvatoskodni, köntörfalazni. És állandóan versenyzettni, ki a jobb. Mi az, hogy az egyik?

A Mester volt Az Író. Ahogy a lelkekben Pet?fi. Ahogy száz éve Jókai, majd később az írófejedelem Herczeg Ferenc. A virtuális térben pedig Márai. Aztán a háború után Illyés Gyula. Lehet vitatni, netán tiltakozni, vagy ?rjöngeni, de tény. Mert mindig van valaki, aki soron van. Akár tudja, akár nem. Azaz felejtjük az udvariaskodó tévedést és rögzítjük, hogy EP nem az egyik legjelentősebb kortárs író. Hanem az, egyik nélkül. Soron volt.

Még akkor is.

Még akkor is, ha a reménytelenül kettéosztott magyar kultúrpolitika szerint mesterünk a balliberális oldalon kötött ki.

Még akkor is, ha ez a rendszerváltás előtt megjelent jelenet?s m?veiből nem volt megjósolható.

Még akkor is, hogy elég korán elkezdte az ellenzéki kritikákat. Ekkor a sogenannte nemzeti oldal sok mély érzés? híve csalódott, és hiába minden kor, minden kormány kritikus megítélése, lehorgonyzott a másik oldalon.

Még akkor is, ha ez ellen ? tiltakozna a legjobban.

Még akkor is, ha a liberális oldal saját fiának érzi.

Még akkor is, ha a nemzeti oldal úgy érzi, elárulta.

Most jönnek a nekrológok és a szakmai méltatások, hogy a magyar nyelv megújítója, aki a szavak csodálatos életéből sok mindent elárult. A posztmodern irodalom kezdete és meghaladója.

Nézd Péter, most abba hagyom. Ránézek a könyvespolcra, egy teljes sor a tiéd. Megannyi régi élmény, most meg a döbbenet.

Szép volt, mert nagy volt. Még akkor is.

(szék) - www.gondola.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló